

Kjære venner!

Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen – Forkynneren 3,1

Mens dagene gikk mot slutten av 2017 kjente vi hvor flytende tiden er. Ofte legger vi ikke merke til hvordan en dag går over til den neste, kun ved ett klokkeslag. I Guds øyne derimot, er hver dag viktig og av stor betydning.

Når vi nå ser tilbake på året som var kan vi med rette kalle det "avskjedets år". Flere stabsmedlemmer har forlatt Hjemmet, noen til andre jobber, andre for å studere eller være hjemme i foreldrepermisjon. Hannah, bokføreren vår, pensjonerte seg etter 24 års trofast tjeneste. Det ble en følelsesladet avskjedslønsj med en person vi er veldig glade i.

Hannahs avskjedsfest

Men den mest rørende avskjeden var da vår sosialarbeider, **Regina**, forlot oss for å være hos vår Herre. Hun kom til oss for 21 år siden og hun viste en enorm kjærlighet til beboerne på Hjemmet fra første dag. Hun elsket arbeidet sitt, noe som kom tydelig til uttrykk i alt hun gjorde. Regina hadde kreft for mange år siden, ble behandlet og kom tilbake i vanlig gjenge. Tidligere i år (2017) gikk hun til legen pga. ryggsmarter, og det viste seg at kreften var tilbake og hun hadde kun noen få måneder igjen å leve. I vårt forrige nyhetsbrev nevnte vi at hun hadde startet behandling.

Regina fortsatte å arbeide inntil hun måtte innlegges på sykehuset hvor hun senere døde i slutten av august. Hun var en stor velsignelse for oss og sa alltid at Hjemmet var til velsignelse for henne. Vi takker Gud for privilegiet vi hadde med å jobbe sammen med henne og for det livet og vitnesbyrdet hun var!

Året 2017 var et år med mange utfordringer. I august hadde vi ikke nok volontører I tillegg til at to sykepleierassistenter også reiste. Sonya fra Sveits, som hadde vært volontør hos oss før, kom oss heldigvis til unnsetning i et par måneder, og i november kom det flere volontører til oss. Vi takker Gud for denne kjærlige hjelpen for våre beboere.

Vi spurte Samantha, en av våre volontører, om å skrive noen linjer om hennes erfaring på Hjemmet:

"Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det riket som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.' Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?' Og kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.'» Matt. 25,34-40

"Hei, jeg heter Samantha og jeg er en volontør fra USA. Jeg kom hit for 39 uker og tre dager siden (har det virkelig gått så lang tid?!), uten anelse om hvor utrolig og velsignet min tid her skulle bli.

I USA jobbet jeg som jordmorassistent. Jeg pleiet også min bestefar de siste 3,5 årene av livet hans (han gikk bort 9. juli 2016). Før jeg begynte å pleie bestefaren min så jeg ikke på meg selv som en som pleier de eldre, men jeg fant fort ut at dette var noe jeg likte. Jeg hadde kjent på kallet til å komme og tjene i Israel i mange år, men jeg visste at jeg måtte bli i USA så lenge bestefaren min levde. Kort tid etter at han døde følte jeg at Gud begynte å åpne dørene og at tiden var kommet for å dra til Israel, og i denne prosessen ble jeg gitt informasjon om Ebenezerhjemmet. Jeg visste dette var et bønnesvar og jeg søkte umiddelbart om volontørtjeneste her. Først søkte jeg om 6 måneder, men innså raskt at dette var noe jeg ville fortsette med. Gud åpnet denne muligheten for meg, og jeg håper jeg kan bli her så lenge som mulig!

Frivilliges tur til Dødehavet

Å tjene her er for meg en livslang drøm som har blitt virkelighet. Det er en tjeneste og føles ikke i det hele tatt som en vanlig jobb, enten det gjelder å pleie de eldre, jobbe på kjøkkenet, i matsalen, vaske klær, vaske vinduer eller jobbe med vedlikehold... jeg elsker alt sammen!! Jesus sier i Matteus 25,40, når vi snakker om å tjene og bry oss om de rundt oss: **«Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.»**

Når vi mater, skifter klær, vasker eller gir et glass vann til disse menneskene prøver jeg alltid å ha i bakhodet at det må gjøres med den samme viljen og kjærligheten som om vi gjør det for Jesus. Jeg elsker å prøve å finne måter å velsigne og oppmuntre, få de til å smile, og så føler jeg så ofte at det i stedet er jeg som blir velsignet av dem! Vi ler så mye sammen, selv om vi ikke alltid engang snakker samme språk. Kjærlighetens språk dekker over mangel på felles ord bedre enn noe annet! Det er en beboer her som alltid er glad; og han delte med meg hvordan han føler at den fysiske smerten han lever med blir mindre når han gir Gud ære og gleder seg i Ham! **«Glede i hjertet gir god helse, mismot tærer på kroppen.»** (Ordspråkene 17,22) Det er så sant! **«...For gleden i Herren er deres styrke.»** (Nehemja 8:10b)

Min tid i Israel, utover tjenesten på Ebeneserhjemmet, har vært spesiell for meg, åndelig sett, da jeg har erfart at jeg har kommet nærmere min Herre og Frelser, bibelen har blitt levendegjort for meg på en ny og dypere måte enn før. Jeg føler meg så velsignet og jeg takker og priser Gud hver morgen for nok en ny dag hvor jeg kan tjene Ham! Selv om jeg reiste fra min kjære familie i USA for å tjene her i Israel, hadde jo Gud en spesiell gave som ventet på meg, min israelske «familie» som jeg har lært å elske så høyt! La oss fortsette å gi han enhver del av livet vårt, tjene Han helhjertet med vår sjel, styrke og sinn! **«Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud, vår Far, ved ham.»** (Kol. 3,17)»

Flere av beboerne her har blitt mer skrøpelige og trenger ekstra tilsyn og pleie. Vi har for øyeblikket et stort behov for flere sykepleierassistenter, så vær med i bønn for dette.

Vi gleder oss også over flere nye stabsmedlemmer i 2017. En av dem er

Ilana, vår sosialarbeider. Hun har allerede blitt godt kjent med alle våre beboere og har startet en ukentlig musikkamling hvor hun spiller harpe og lar beboerne slå følge med det instrumentet de har for hånden. Musikk er et internasjonalt språk som ikke avhenger av ord, noe som kommer godt med i vår flerspråklige hverdag.

Malet av en bosatt

Tegneleksjoner for beboerne har fått flere deltakere. De fleste som er med på dette har begynt i det små med enkle tegninger og gått videre med maling av flotte oljemalerier med god hjelp av Jonathan- en profesjonell maler! Disse tegne- og maleleksjonene har fått fram noen skikkelige talenter, hver med sin særegne stil og kunstform! Du som leser dette er herved velkommen til å besøke vårt galleri på nettsiden vår for en nærmere titt.

Vi er svært glade for at Hjemmet har blitt godkjent som en plass hvor ungdom kan gjøre siviltjeneste. Denne tjenesten er for de som av ulike grunner ikke er i stand til å gjøre militærtjenesten i IDF og da i stedet tjener sivilt på skoler, sykehus, pleiehjem og andre institusjoner. Å bli godkjent til dette gjør oss i stand til å ta i mot israelsk ungdom som vil være til stor hjelp for oss samtidig som de gjør sin tjenesteplikt for landet.

Videre er vi midt i en søknadsprosess for å få byggetillatelse til å utvide og oppgradere vår kapasitet. Dette er en lang prosess med mange trinn på veien. Nå er det publisering og informering av naboer om våre byggeplaner som står på agendaen. Hele prosessen vil ta tid og vi setter pris på bønn gjennom dette. Be om velvilje fra naboer og kommunen, om byggetillatelse og om Guds visdom for arkitekten vår, Amos, og andre som jobber med dette.

Tusen takk for støtten du/dere har gitt oss gjennom 2017, for bønn og oppmuntringer. Vær med å be videre for beboerne, spesielt de som begynner å bli svakere. Be om at vi vil gjøre alt i tråd med Guds plan og gjennom Hans Ånd og Hans nåde!

Kjærlige hilsener ved Jesus vår frelser,
Christie Livingstone, Ebeneserhjemmet